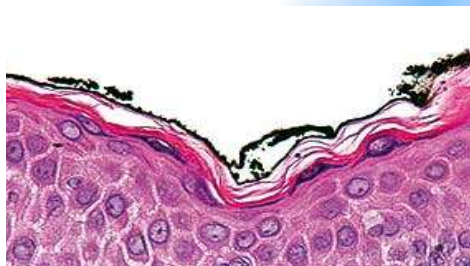

درماتیت

گروه هدف: بیماران

تهیه کنندگان: گروه آموزش به بیمار مرکز

با تایید دکتر فهیمه عبداللهی مجد (متخصص پوست)
بازبینی بهار ۱۴۰۲

اقدامات پیشگیری کننده

اقدامات پیشگیری کننده نیز با توجه به نوع درماتیت شما می باشد برای مثال:

در درماتیت های آلرژیک و تحریکی درمان اولیه شناسائی و اجتناب از مواد محرک و آلرژی زا است ، در کل رعایت موارد زیر به کنترل درماتیت کمک می کند.

- اجتناب از خارش تا حد امکان و کوتاه کردن ناخن ها.
- پوشیدن لباس های گشاد و نخی و اجتناب از پوشیدن البسه پشمی.
- استفاده از صابون های کرم دار و ملایم جهت شستشو و استفاده مکرر از نرم کننده ها خصوصاً بلافاصله بعد از هر بار شستشوی دست ها یا بدن.

منبع:

- "Mayoclinic, Dermatitis". Mayoclinic.

درمان و پیشگیری

با مراجعه به پزشک و بعد از تشخیص درماتیت ، بسته به نوع و شدت آن درمان مناسب تجویز می گردد. درمان های مختلفی که موجود هستند (بسته به نوع درماتیت) عبارتند از:

کورتیکواستروئید های موضعی ، داروهای هم چون تاکرولیموس و پیکرولیموس موضعی، شامپوهای از قبیل کتوکونازول و زینک پیریتیون ، مرطوب کننده ها ، آنتی هیستامین ها و در بعضی موارد هم چون درماتیت عصبی مشاوره روانپزشکی جهت تجویز داروهای مناسب

درماتیت

تماس پوست با عناصر گوناگون آن را به مشکلات مختلف حساس می نماید. درماتیت (اگزما)، اصطلاحی کلی است که نشان دهنده التهاب پوستی است و بصورت راش پوستی خارش دار تظاهر می کند. درماتیت علل مختلفی دارد و به اشکال گوناگونی بروز می کند. این بیماری، مشکل شایعی است، ولی مسری و تهدیدکننده حیات نیست. مجموعه‌ای از مراقبت‌های شخصی و داروها در کنترل و درمان آن مفید می باشند.

علائم بیماری

اگزما به سه گروه حاد، تحت حاد و مزمن تقسیم می شود و علائم آن بسته به اینکه در چه گروهی باشد عبارتند از : راش قرمز و خارش دار همراه با پوسته و یا وجود تاول های ریز همراه با ترشح روی ضایعات که بعد از چند روز سطح آنها (تاول ها) کبره می بندد. شایعترین محل درگیری به علت درماتیت بستگی دارد.

بعضی از انواع درماتیت عبارتند از:

درماتیت تماسی ، درماتیت عصبی ، درماتیت شوره ای (سبورئیک)، درماتیت آتوپیک (سرشتی)

۱- درماتیت تماسی

شامل دو نوع تحریکی و آلرژیک است که به علت تماس با عوامل محرک یا آلرژی زا رخ می دهد . محرک های شایع عبارتند از صابون ها و سایر مواد شوینده. آلرژن های احتمالی عبارتند از : جواهرات ، عطر ، مواد آرایشی ، رنگ مو و فلزاتی مثل نیکل.

۲- درماتیت عصبی (نورودرماتیت)

به دنبال خارش مکرر یک ناحیه از پوست رخ می دهد و محل های شایع آن عبارتند از : سر ، مچ دست و پا و ساعد. علت دقیق آن نامشخص است اما در زنان و افرادی که از بیماری های پوستی دیگر مثل پسوریازیس رنج می برند شایعتر است و با استرس و اضطراب بدتر می شود.

۳- درماتیت شوره ای یا سبورئیک

به صورت شوره ، پوسته های زرد و چرب روی پوست قرمز و ملتهب تظاهر می کند و محل شایع آن عبارت است از سر ، صورت و قفسه سینه. این نوع درماتیت در افرادی که پوست و موی چرب دارند شایعتر است. این بیماری ممکن است در زمان استرس یا وجود برخی مشکلات نورولوژیک زمینه ای مثل پارکینسون یا افسردگی تشدید شود.

۴- درماتیت آتوپیک یا سرشتی

علت اصلی این اختلال ناشناخته است اما در افرادی که سابقه خانوادگی یا شخصی از آسم یا رینیت آلرژیک دارند بیشتر دیده می شود و بسته به سن افراد (شیرخوارگی ، کودکی یا بالغین) تظاهرات و محل درگیری متفاوت است.

عوارض

گاهی اوقات خاراندن مکرر ضایعات منجر به ایجاد زخم روی آنها می شود و این زخم ها ممکن است عفونی شوند؛ فرم خفیف عفونت ، زرد زخم است که توسط باکتری استافیلوکوکوس ایجاد می شود و به صورت یک دلمه و ترشح زرد رنگ است. فرم شدیدتر عفونت، سلولیت است که با قرمزی، گرمی و تورم همراه با درد تظاهر می کند که سریعتر باید درمان شود.

Contact dermatitis from poison ivy